

۷۷۷۷

۲ - آقای دکتر احمد ونجیر در تاریخ ۱۳۹۴/۰۲/۲۸ رساله دکتری خود را تحت عنوان «شهرها و دیه‌های خراسان بزرگ» که به راهنمائی دکتر آذرنوش تهیه کرده بود، با درجه بسیار خوب گذرانید.

خطابه‌ای که دکتر ونجیر در جلسه دفاع ایراد کرد، هم معرف‌گویای این رساله هفتصلو صفحه‌ای و هم مقاله جالبی در روش تحقیق کتابشناسی برای خراسان کهن است. آقای ونجیر دانشجویی پرکار و با استعداد بود و اکنون که دوره دانش‌آموختگان این دانشکده قرار گرفته، یقین است که با ادامه تحقیقاتی از این دست و حتی بهتر از این، بیش ازیش احراز شایستگی خواهد نمود. «مقالات و بررسیها» برای تشویق محققان جوان، نشر این خطابه را در دستورکار خود قرار داد.

۷۷۷۷

شهرها و دیه‌های خراسان بزرگ

در بارہ نواحی و روستاهای ماوراءالنهر و خراسان قدیم کتاب‌های متعددی، بخصوص از جانب مستشرقین روسی انتشار یافته است، و اگرچه نام این کتاب‌ها با یکدیگر تفاوت دارد، ولی در واقع بیشتر مطالب آنها در باره وضع تاریخی این سرزمین‌ها است، حتی استاد «بار تولد» مستشرق معروف در کتاب «آیاری ترکستان» که چنانکه از اسمش پیداست باید در باره رودها، نهرها، قنات‌ها و طریقہ استفاده از آن‌ها باشد، بیشتر به جنبه تاریخی توجه نموده است. بنابراین، هنوز تحقیقات سپار دامنه‌داری ضرورت دارد... پژوهندگانی که می‌خواهد در باره ماوراءالنهر و خراسان مطالعه کند، باید مدارک و مأخذ زیادی به دست آورد و به قول «بیهقی» انگشت در کند و صحیح آن را بجوید تا بتواند کتاب خود را بر پایه و اساسی استوار بیافریند که دیگران را مفید واقع شود. بنابراین، من نمی‌توانم ادعای کنم که در این باره تحقیقی دقیق و بی‌عیب و نقص انجام داده‌ام و کارپژوهش را در این زمینه به کمال رسانده‌ام، و با انتشار این کتاب، دیگر احتیاج به تحقیق در باره ماوراءالنهر و خراسان قدیم نیست.

هدف من آنست که این تحقیق را حتی المقدور دنبال کنم، و این مختصر را زمینه کار خود و بنیانی در راه تحقیق مطالب و مدارک زیاد و تا اندازه‌ای مبهم قرار دهم. در واقع این کار مقدمه‌ای است برای تعیین راه پژوهشها و بررسی‌های آینده...

در نگارش این رساله با مشکلات فراوان و متعددی مواجه شده‌ام که یکی از آنها دقیق نبودن مأخذبوده است، با آنکه کتاب‌های

تاریخی و جغرافیائی که در این باره نوشته شده و هم اکنون موجود است زیاد و متنوع می‌باشد، اما از روی آنها نمی‌توان دوره‌های تاریخی نواحی خراسان و ماوراءالنهر را به طور کامل تعیین نمود، مثلاً «تاریخ ییهقی» دارای اسمی گوناگون و مختلفی است که تعداد زیادی از آنها درهیچ یک از کتاب‌های تاریخی و جغرافیائی دیده نمی‌شود و تنها از قراین می‌توان تشخیص داد که ممکن است این روستا در فلان ناحیه قرار داشته باشد، و بسیاری از مطالب است که شاید به طور کلی مبهم و نامفهوم باقی بماند، چون می‌دانیم تمدن نواحی ماوراءالنهر و خراسان یک تمدن بسیار قدیمی و پیچیده‌ای است، بارها دستخوش جنگها و سیزه‌های اقوام و ملل گوناگون قرار گرفته و از بین رفته است و مجدداً معمور و آباد شده است، اگر اسکندر به این سرزمین حمله می‌کند شهرهای را نابود می‌سازد، و جایهای را آباد می‌کند، اعراب در دفعاتی چند به این سرزمین حمله می‌کنند، برخی نواحی را از بین می‌برند، یا دستور به ساختن و بنای نواحی دیگر می‌دهند طاهریان، صفاریان، سامانیان، غزنویان و سلجوقیان نیز به عمران و آبادانی و گاهی به تخریب این نواحی مبادرت می‌ورزند، قوم مغول و تاتار سعی دارند که این نواحی را به طور کلی ویران و خراب کنند، و

بنابراین، ماوراءالنهر و خراسان سرزمینی نیست که بتواند از نظر تحقیق وضع ثابت و مشخصی داشته باشد، یعنی راه فردی که می‌خواهد در این باره تحقیق کند هموار نیست. تاریخ نویسان و جغرافی دانان که در دوره‌های مختلف تاریخی وجود داشته‌اند واوضاع و احوال هر یک از نواحی این سرزمین را در زمان خود تشریح کرده‌اند فراوان‌اند، اما متأسفانه باید گفت: درست است که در این

باره کتاب‌های متعدد تاریخی و جغرافیائی به رشتہ تحریر درآمده، دانشمندان بزرگ ایران و دیگران عمر عزیز خود را در این راه صرف کرده‌اند، ولی چون کتاب‌ها به طور صحیح و دقیق به دست مانوسیله و هر کس بنا به میل و ذوق خود موضوع و مطلب کتاب را تغییر داده است، تشخیص مطالب صحیح از سقیم، کاری بس دشوار است. از طرف دیگر بعضی از جغرافیا نویسان از کتب اسلام خود که نامی از آنها نیز نمی‌برند اقتباس کرده‌اند و می‌توان گفت که در بعضی از موارد تنها به نقل گفته‌های پیشینیان اکتفا کرده و در بسیاری از مطالب به نقل تاریخ صحیح واقعی، چندان توجهی نکرده‌اند. ممکن است گفته شود شاید این نقیصه را کتاب‌های تاریخی که در این دوره‌ها نوشته شده جبران کند، اما این امر هم محال است چون اگر چه کتاب‌های تاریخی در این باره کمک‌های زیادی بدسا می‌کند ولی هیچ وقت نمی‌تواند جای خالی کتاب‌های جغرافیائی را پر کند.

در هر حال اگر چه اطلاعات حاصله از این مأخذ تا آن‌اندازه که مورد انتظار است ما را بی‌نیاز نمی‌کند، بالاجبار باید این مقاله را بر پایه آنها بنیان‌گذاری کرد . . .

منابع و مأخذی را که بیشتر مورد توجه این بند بوده به سه دسته کلی می‌توان تقسیم کرد :

۱ - منابع تاریخی ۲ - منابع جغرافیائی ۳ - سفرنامه‌ها
که از این سه دسته، منابع تاریخی بیشتر مورد توجه و استفاده قرار گرفته است .

کتاب‌های تاریخی را به چند دوره می‌توان تقسیم کرد :
دوره‌ی اول: کتاب‌هایی که تا قرن پنجم هجری نوشته شده

مانند «تاریخ یعقوبی»، «تاریخ طبری»، «تاریخ گردیزی»، «تاریخ ییهقی» و ...

این کتاب‌ها برای نشان دادن اوضاع و احوال منطقه‌ی خراسان و مأوراء النهر قابل توجهند، زیرا نویسنده‌گان آنها در روزگاری می‌زیستند که سرزمین‌های خراسان و مأوراء النهر تحت تسلط حکمرانان اسلامی قرار داشت، و پیش از آن مسلمان‌ها برای فتح این نواحی لشکرکشی کرده و به مناسبت، گاه‌گاهی، موضع جنگ و محل‌هایی که به دست مسلمین مفتوح شده، یا جنگ در آنها اتفاق افتاده، با ذکر همه‌ی مشخصات، حدود و اوضاع و احوال آن‌ها را بیان می‌دارند.

دوم: کتاب‌های تاریخی است که در دوره سلجوقیان و بعد از آن در زمان تسلط چنگیز و تیمور نوشته شده است، اینها نیز از جهاتی چشمگیر و قابل استفاده است مانند: «کامل التواریخ» ابن‌اثیر، «تاریخ جهانگشای جوینی»، «جامع التواریخ» رشید الدین فضل الله همدانی، «مجمل التواریخ»، ...

سوم: کتاب‌هایی که بعد از حمله‌ی تیمور در زمان صفویه نوشته شده است مانند: «عالی‌آرای عباسی» اسکندریک منشی، «عالی‌آرای صفوی» و ...

چهارم: کتاب‌هایی که از زمان بازگشت ادبی تا اوایل قرن چهاردهم نوشته شده است، مانند: «ناسخ التواریخ» سپهر و ...

پنجم: کتاب‌های تاریخی که در عصر حاضر به رشته تحریر در آمده است.

این پنج دسته از کتاب‌های تاریخی هر یک به نوبه خود دارای اهمیت می‌باشد، و بیشتر اهمیت آن‌ها از آن جهت است که

نشان می‌دهد مثلاً فلان قریه یا روستا، چه تغییری کرده است و آیا در تمام دوران‌ها وجود داشته باشد.

قبل از اینکه به بحث خود در این مورد خاتمه دهیم، شایسته است این نکته را نیز مذکور شویم که تعدادی از مورخین عصر حاضر نیز اقدام به نوشتن کتاب‌های تاریخی کرده‌اند که در قسمت پنجم به آن اشاره شد، نمونه‌ی این کتاب‌ها «الفتوحات الاسلامیه» است که در نیمه‌ی دوم قرن چهاردهم هجری توسط مفتی مکه نوشته شده است. این نویسنده‌گان نیز چون در زمینه‌ی تاریخی کار کرده‌اند، و به مناسبت نام شهرها و روستاهایی را ذکر نموده‌اند در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

۲ - سفرنامه‌ها - بعد از کتاب‌های تاریخی، می‌توان سفرنامه‌ها را جزو مأخذ اصلی این رساله قرار داد، زیرا هم زمینه تاریخی دارند و هم مطالب جغرافیایی.

به نظر من سفرنامه‌ها به مراتب از کتاب‌هایی که منحصرآ جنبه جغرافیایی دارند ارزشمندتر و مفیدترند، چون مؤلفین سفرنامه‌ها آنچه را با چشم خود دیده و مشاهده کرده‌اند، در کتاب‌هایی به این نام ثبت کرده‌اند، مثلاً ناصر خسرو قبادیانی که در قرن پنجم هجری سفرنامه‌ای نوشته، نواحی مختلفی مانند بلخ و بخارا و... را با چشم خود دیده و طول و عرض آن‌ها را پیموده یا مطالعی را از افراد موثق شنیده سپس مجموع این دیدنها و شنیدنها را در سفرنامه‌ی خود آورده است.

در بیان اهمیت سفرنامه‌ها، خوب است جمله‌ای را از ناصر خسرو بیاوریم:

«و این سرگذشت آنچه دیده بودم به راستی شرح دادم و بعضی که به روایتها شنیدم اگر در آنجا خلافی باشد خوانندگان از این ضعیف ندانند و مؤاخذت و نکوهش نکنند...» (صفحه آخر سفرنامه)

بنا براین می‌توان از همین عبارت نتیجه گرفت که سفرنامه نویسی مانند ناصر خسرو، در تنظیم و نگارش مطالب و تأثیف کتاب خود، رعایت صداقت را کرده و مسائل گوناگون، بخصوص مسائل جغرافیایی را پس از برسی کامل نوشته است. نگارنده در هیچ یک از قسمتهای این کتاب مخصوصاً در خلال مطالب جغرافیایی هرگز سخن نابجا و مغرضانه یا حدیثی خرافی و افسانه‌آمیز ندانده است؛ این است که سفرنامه‌ها را بعد از کتب تاریخی جزو مأخذ درجه اول قرار دادیم.

البته ما نمی‌خواهیم واژه سفرنامه را به طور اعم با چنین اطمینانی مورد استفاده قرار دهیم، زیرا چه بسیار سفرنامه‌هایی وجود دارد که فقط نام سفرنامه بر آن است و کمتر صداقت و درستی در آن یافت می‌شود مانند «سفرنامه مارکوبولو» که بیشتر به افسانه‌شبیه است یا «سفرنامه موریس دوکورتزوئه» که عنوان آن «مسافرت به ایران» است. مثلاً دوکورتزوئه در بسیاری از موارد مطالبی را نقل می‌کند که مردم کوچه و بازار و افراد عادی آن‌ها را بهتر و کاملتر می‌دانند؛ آنچه که می‌گوید: «ملکت ایران همیشه گرفتار اغتشاشات داخلی و جنگهای بیابی بوده است، در میان سلاطین اخیر سرزمین ایران تیمور لنگ یا نادرشاه، شاه عباس کبیر و فتحعلیشاه را می‌توان بزرگتر از همه دانست که آخری هنوز به سلطنت باقی است، آن دو پادشاه مملکت را به ضرب شمشیر توسعه داده و ملک را از تعرض بیگانگان خلاص کردند، ولی فتحعلیشاه صلح طلب و طرفدار سعادت و راحتی ملت خویش است» (ص ۱۶۸ کتاب). همو درجای دیگر گوید: «طول ماه رمضان دو ماه واقامت ما در...» (ص ۲۶ کتاب).

می بینیم نویسنده در کار خود دقیق عمل به خرج نداده است، نادرشاه و تیمور لنگ را یکی دانسته، یا مدت روزه را در سال دوماه حساب کرده است، مطالب جغرافیایی را هم از روی همین دو مثال می توان قیاس کرد.

مثال دیگری از این بخطه: «....از بسطام به راه هند رفتم به قریه های قندوس و بغلان که در شمال افغانستان است رسیدم...» و جای دیگر گوید: «...از نیشابور به بسطام رفتم...» در جمله اول پیداست که قصد رفتن به هند را داشته پس باید به بسطام رفته باشد، زیرا بسطام در حدود هشتاد فرسخی غرب نیشابور است. شاید ترتیب مسافت چنین بوده است (زاوه، بسطام، نیشابور، طوس، مشهد سرخس، هند).

پس می توان گفت سفرنامه این بخطه تیز که در ردیف بهترین سفرنامه ها است اشتباه دارد، از این جهت به تمام سفرنامه ها نیز اعتماد نتوان کرد.

۳- کتاب های جغرافیایی - بعد از کتاب های تاریخی و سفرنامه ها، کتاب های جغرافیایی را جزو مأخذ اصلی این رساله را داده ایم. کتاب های جغرافیایی را باید به دو قسم特 متمایز و جدا از هم تقسیم کرد:

اول کتاب هایی که در قرون اولیه اسلامی نوشته شده است، مؤلفین این کتاب ها سعی داشتند مناطقی را که دیده اند یا از افراد موثق اوضاع و احوال آن ها را شنیده اند، پس از کسب اطمینان کامل آن نام را در کتاب بیاورند، برای نمونه از کتاب «صور الاقاليم» ابو زید بلخی و «المسالك والمالک» استخری نام می بریم، این کتاب ها مفید و کاملاً مورد استفاده است، و به طور یقین می گوییم اشتباهاتی

که در این کتاب‌ها به چشم می‌خورد نباید از خود مؤلف باشد، بلکه بعد از تألیف، دیگران آن‌ها را تحریف کرده و به صورت غلط درآورده‌اند. دسته دوم کتاب‌هایی است که شاید بتوان گفت رونویسی یا استنساخ از کتاب‌های گروه اول شده است.

بنا بر این از نظر درجه‌ی اهمیت فقط همان کتاب‌های جغرافیایی قرون اولیه‌ی اسلامی مورد توجه است و بس، در صورتی که کتاب‌های تاریخی چنین نیستند و هر کدام در جای خود اهمیت دارند.

این نکته را نباید ندیده گرفت که کتاب‌های جغرافیایی نیز مطالبی گوناگون و متنوع دارند و چه بسا که «یاقوت حموی» نام شهرهایی را از مأواه‌های النهر در «معجم البلدان» آورده و توصیف کرده که در قرن سوم هجری وجود نداشته است یا «حافظ ابرو» در قرن هشتم، نام بسیاری از روستاهای و نواحی را ذکر می‌کند که حتی در یک قرن قبل از او وجود نداشته‌اند، این مطلب روشنگر آن است که در قرن قبل، روستایی بدین نام نبوده یا نامی دیگر داشته است و اکنون تغییر نام پیدا کرده است، اینها همه اهمیت کتاب‌های جغرافیایی را می‌رساند.

۴ - کتاب‌های اجتماعی و سیاسی - این دسته از کتاب‌های نیز که زیاد مورد استفاده قرار گرفته‌اند، نه جنبه‌ی تاریخی دارند، نه جنبه‌ی جغرافیایی و نه چگونگی سفرنامه‌ها را. چون موضوع اصلی این کتاب‌ها در زمینه‌های اجتماعی است، اما نویسنده‌گان آن‌ها گاهگاه مطالبی را بیان می‌کنند که از نظر پژوهش و کارما اهمیت فراوان دارد، به طوری که نمی‌توان از آن‌ها چشم پوشی کرد؛ از آن جمله‌است «سیاستنامه» ی خواجه نظام‌الملک، در پایان این کتاب

بختی در باره‌ی پیدایش بعضی از مذاهب است، مثلاً در باره‌ی مذهبی که «مزدک» مؤسسن آن بوده است یا مذهبی که «سنند بادگری» به وجود آورده مطالبی دارد. درست است که منظور نویسنده از این مطالب تنها جنبه مذهبی آن بوده، اما چون در ضمن شرح مطلب اشاره‌می‌کند که مزدک در فلان شهر و سنند بادگری از فلان ناحیه قیام کرده است یا زادگاه او فلان جاست، لذا این کتاب و امثال و نظایر آن از نظر کارما اهمیت می‌یابد.

۵- تحقیقات و پژوهش‌های مستشرقین در عصر حاضر. اگرچه پژوهش‌های مستشرقین ممکن است مستقلانه در باره‌ی هر یک از جنبه‌های چهارگانه‌ی بالا باشد ولی در اینجا تقسیم‌بندی آن‌ها به کتاب‌های جغرافیایی و تاریخی و اجتماعی و یا سفرنامه‌ها لازم به نظر نرسید. فقط می‌گوییم که دانشنمندان روسی در این قرن کتاب‌های متعددی در زمینه‌ی کارما نوشته‌اند و تحقیقات آن‌ها در باره‌ی مسائل مختلف شهرهای ماوراءالنهر و خراسان مورد توجه ارباب فضل و دانش‌قرار گرفته است، ما نیز زحمات آن‌ها را در این زمینه می‌ستاییم زیرا رنج برده‌اند، تحقیق کرده‌اند و عمر خود را در این راه صرف نموده‌اند. اما جز تعداد معددی از کارهای آنان جنبه‌ی ابتکاری ندارد، مثلاً کتاب «سفرنامه از خراسان تا بختیاری» جز درچند مورد که نویسنده به محل مورد نظر مسافت کرده و اوضاع واحوال آن‌جا را با چشم خود دیده، و آنچه را که دیده به رشتة تحریر در آورده است. آن‌هم اگر جنبه‌های مغرضانه نداشته باشد - در موارد دیگر ابتکاری به چشم نمی‌خورد، یا اگر به کتاب‌های استاد بارتولد که از معروفترین مستشرقین قرن حاضر است نظر افکنیم خواهیم دید، اگرچه کتاب‌های این استاد بزرگ نام جغرافیایی دارد، ولی اغلب جنبه تاریخی به خود

گرفته است، برای نمونه کتاب «آیاری در ترکستان»، یا کتاب «ترکستان»، یا «تذکرة جغرافیای تاریخی ایران» را نام می‌بریم. در این کتاب‌ها اغلب مطالب شبهه یکدیگر است و فقط نام کتاب عوض شده است. البته گفتاری جسارت‌آمیز است که ما بگوییم این استاد بزرگ و این مستشرق مشهور، در این راه کار و کوشش نکرده است، زیرا بدون تردید رحمت کشیده و کار کرده است و کتاب‌های او از مراجع اصلی و دست‌اول به شمار می‌آید و درحقیقت پژوهش‌های استاد بارتولد پژوهشی است در نوعه خود قابل توجه و درخور تقدیر.

۶ - مأخذی را که تاکنون نام بردهم جنبه عمومی داشتند یعنی اغلب آن‌ها دارای مطالبی درباره همه یا اکثر نواحی ماوراءالنهر و خراسان بود. اینجا باید از کتاب‌هایی که فقط در باره یک شهر، یا یک ناحیه نوشته شده یاد کرد. این دسته از کتاب‌ها برهمه‌ی کتاب‌های نامبرده‌ی در بالا ترجیح دارد. از آن‌جمله است: «بخاری نوشخی»، «کتاب ملازاده» - که در باره مزارهای بخار است - و همچنین تعدادی از کتاب‌های معاصرین مانند: «بخارای فری» و...، اهمیت این کتاب‌ها از آن جهت است که مؤلف کتاب تحقیق خود را محدود به یک ناحیه از نواحی خراسان و ماوراءالنهر کرده است، و تمام زوایای موضوع را در نظر گرفته، و چون موضوع تحقیق نویسنده محدود بوده، بنابراین به خوبی از عهده‌ی انجام آن برآمده است.

۷ - در این دسته باید از کتاب‌هایی نام برد که مستشرقین در عصر حاضر نوشته‌اند، ولی منظور و هدف آنان یا بیان وقایع تاریخی و جغرافیایی ماوراءالنهر و خراسان نبوده است بلکه منظور آنان بیان موضوعات فرهنگی و اجتماعی ایران قدیم بوده است، ولی در ضمن بیان این مطالب به نکاتی اشاره می‌کنند که از نظر تحقیق‌ها، فوق العاده

اهمیت دارند، برای نمونه از «فری» نام می‌بریم، این محقق بزرگ کتابی به نام «میراث ایران» دارد که ایران باستان را از نظر فرهنگی بررسی کرده است، ولی جای جای، در کتاب خود نامی از شهرها و روستاهای خراسان و ماوراء النهر می‌برد، و خواهی نخواهی به توصیف آن‌ها می‌پردازد، که قابل استفاده است. پژوهشگری نیز کتابی به نام «اسلام در ایران» دارد، که منظور اصلی نویسنده آن شرح گروههای مذهبی و فرقه‌های اسلامی در سرزمین ایران است، اما در ضمن توصیف فرقه‌های اسلامی، به شهرها و نواحی اشاره می‌کند، که جزو محدوده‌ی پژوهش ماست از اینجهت ما این کتاب‌ها را نیز در ردیف مراجع خود قرار دادیم.

۸- در این تحقیق از کتاب‌های نویسنده‌گان معاصر ایران نیز بهره برده‌ایم، بنابراین نام کسانی چون تقی زاده و صفا واقبال آشتیانی را نباید از نظر دور داشت.

۹- از کتاب‌هایی که به ندرت مورد استفاده تاریخ نویسان و مستشرقین قرار گرفته، ولی نگارنده این سطور به آن‌ها توجه خاص داشته است، و برای اثبات مطالب خود در موارد گوناگون حداکثر استفاده را از آن‌ها کرده، دیوان شعرای ایران در قرون گذشته است، و در بین اشعار گذشتگان و دیوان شعراء «شاہنامه» فردوسی پیشتر مورد توجه قرار گرفته است. با اینکه ممکن است گفته شود مطالب «شاہنامه» افسانه مانند است، معذلک در این کتاب گاهی به نکاتی اشاره شده که شاید بتواند قدمت شهرها و نواحی ماوراء النهر را ثابت کند. مثلاً با توجه به مطالب شاہنامه می‌توان گفت سمرقند و بخارا در زمان پادشاهی گشتابی وجود داشته است، و نیزداری اوضاع جغرافیایی و جوی و سوق العجیشی نسبتاً خوبی بوده است، که

به همین مناسبت پادشاهان در آن روزگاران این نواحی را لشکرگاه خود قرار داده‌اند.

از دیوان شعرای دیگر نیز می‌توان به وجود شهرها و روستاهایی که در زمان گوینده شعر وجود داشته بی‌برد.

۱ - دائرة المعارف‌ها نیز در خور اهابت است که از آن قبیل است دائرة المعارف اسلامی و بریتانیکا، و... اهمیت این گونه کتاب‌ها از آن جهت است که نویسنده‌گان مقالات آن‌ها با توجه به متون تاریخی و جغرافیایی گذشتگان و تحقیقات معاصرین، مطالبی را درباره‌ی شهرها و روستاهای نواحی مورد نظر نوشته‌اند.

۲ - البته در این رساله از گروه کتاب‌های دیگر نیز استفاده شده، و همان طور که در متن اشاره خواهد شد، این کتاب‌ها جزو منابع رساله‌ی ما نبوده است، ولی گاه شاهدی یا لغتی و شرحی از آن‌ها برگرفته‌ایم، مانند «برهان قاطع»، «آندراج»، «الموسوعة العربية» و...

۳ - علاوه بر کتاب‌های فوق، گهگاه از کتاب‌های دیگری نیز استفاده شده است که نشان آن‌ها را در حواشی باید یافت. زیرا این گونه کتاب‌ها را بیش از یکی دوبار مورد استفاده قرار نداده‌ایم و به این جهت نام و نشان و چاپ آن‌ها را در پایین صفحات ذکر کرده‌ایم.

همچنین در مواردی نادر به «قرآن کریم» نیز استشهاد شده است. آکنون که ما از معرفی مأخذ و منابع فراغت یافته‌یم، شایسته است به نواقص منابع و اشکالات کار، اشاره‌ای بکنیم.

با وجود تعدد و تنوع متون تاریخی و جغرافیایی و منابع دیگری که در باره‌ی اوضاع و احوال خراسان و مأموراء النہر نگاشته شده و در دست است، دوره‌های مختلف تاریخی و وضع جغرافیایی

روستاها به طور دقیق و یکنواخت روش نشده است ، و از این جهت نام بسیاری از روستاها و قریه‌ها برای ما نامعلوم مانده و شاید هم برای همیشه نامعلوم بماند ، زیرا آنچه را که نویسنده‌گان ایرانی چه در صدر اسلام و چه بعد از آن در باره‌ی اوضاع و احوال مأموراء النهر و خراسان نوشته‌اند خالی از اشکال نیست ، ولی در هر حال در شمار منابع دست اول تحقیق در عصر حاضر است . در تأییفات تاریخی مربوط به سلاطین وبا دودمانها ، تنها در مواردی می‌توان اطلاعات جغرافیایی مربوط به بعضی از نواحی وجاها را به دست آورد .

بنابراین ، چون نمی‌توان اطلاع دقیقی درباره‌ی بعضی از روستاها وقریه‌ها پیدا کرد - چون بسیاری از روایات ، سلسله سند دقیق ندارند - ناچار شدیم در مواردی تنها به حدس و گمان آکتفا کنیم . از سوی دیگر ممکن است کتاب‌های متعددی در باره‌ی اوضاع واحوال خراسان و مأموراء النهر وجود داشته باشد ، ولی متأسفانه هنوز این کتاب‌ها به دست نیامده است ، و تعدادی هم که در دست است به ندرت صحیح و کامل چاپ شده‌اند .

با همه‌ی این مشکلات ، این بنده با بضاعت مزاجة تآنچاکه در حد توان داشت کوشید شمہ‌ای از اوضاع و احوال شهرهای خراسان قدیم را به اختصار هر چه تمامتر که در خور این تأییف بود بیان نماید ، تا چه قبول افتاد و چه در نظر آید .

اکنون که از این مقدمه فراغت یافته‌یم باید بگوییم که :
اهمیت شهرها و نواحی خراسان و مأموراء النهر در دوران‌های گذشته چیزی نیست که از دیده‌ی کسی که اندک آشنایی به این نواحی دارد پوشیده بماند ، و همانطور که قبل ام به آن اشاره شد ، کتاب زیادی در این زمینه به رشته‌ی تأییف در آمده و نویسنده‌گان

آن‌ها هر کدام به وجهی به اهمیت این شهرها اشاره کرده‌اند اما اهمیت موضوع چنین اقتضا کرد که ما نیز به وجهی جداگانه و مستقل، آن‌ها را مورد بررسی قرار دهیم.

این بررسی به گونه زیر انجام گرفته است:

برای نمایاندن شهرهای بزرگ خراسان و ماوراء النهر فصلی برای هریک از آنها گشوده شد، در این فصل مطالبی مختصر درباره‌ی پیدایش شهر و وجه تسمیه آن، و همچنین درباره‌ی کسانی که قبل از اسلام یا در قرون اولیه‌ی اسلامی در آنجا حکومت داشتند - اگر در کتاب‌های مرجع مطلبی در این باره بود - ذکر کردیم، و سپس در باره‌ی فتح این شهر به دست مسلمین، و دین و مذهب مردم، و حدود و وسعت آن بحث کردیم، در آخر هم فهرستی از قریه‌ها و روستاهایی را که از توابع آن شهر به شماره‌ی رفتند بر حسب حروف تهجی آوردیم، بنابراین با مطالعه فصول این کتاب می‌توان تا اندازه‌ای به خصوصیات و اوضاع و احوال شهرها و نواحی خراسان و ماوراء النهر آشنا شد.

اما با صراحة می‌گوییم تقسیم بندی که در این کتاب شده است، و نظم و ترتیبی که در قسمتهای مختلف آن رعایت گردیده مانند هر کتاب دیگری که درباره خراسان و ماوراء النهر نگاشته شده یا می‌شود نه دقیق است و نه کامل از آن جهت دقیق نیست که:

دوره‌های تاریخی خراسان و ماوراء النهر، و تغییرات و تحولاتی که در این نواحی به وجود آمده - که موضوع این کتاب نمونه‌ای از آن است - به طور کامل تا کنون روشن و آشکار نگردیده است، و چنان نیست که مثلا وقتی ما در باره‌ی اوضاع و احوال نواحی «بخارا» در قرن اول هجری صحبت می‌کنیم بتوانیم این بحث را تا یک قرن

بعد از آن به همان صورت ادامه دهیم دلیل مطلب روشن است ، چون در قرن‌های مختلف تاریخی تغییرات فوق العاده چشمگیری در این نواحی از نظرهای گوناگون به وجود آمده است ، و متأسفانه منبع کامل موافق هم در زمینه این تغییرات در دست نیست ؛ یا اگر هم باشد تاکنون برمما مجهول مانده است .

واز آن جهت کامل نیست :

چون در سیاری از کتاب‌های تاریخی نامهایی دیده می‌شود که هیچ‌گونه شرح و توصیفی در باره‌ی آن‌ها نشده است ، و ما نیز مجبور شدیم که آن نام را بدون هیچ‌گونه توصیفی در متن بیاوریم اما ممکن است بعدها منابعی به دست آید که این واژه‌ها را به طور کامل توصیف کرده باشد ، آن وقت است که ما به نقص کار خود بی خواهیم برد .

بنابراین ، اگرچه ما بر آن بودیم که وضع یک روستا را از زمان پیدایش تا زمان انعدام به صورت جغرافیای تاریخی بررسی کنیم اما با توجه به مشکلات مذکور ، و با توجه به این که این بررسی حداقل چندین صفحه از کتاب را به خود اختصاص می‌داد و از سوی دیگر با در نظر گرفتن کثرت روستاهای مذکور در این رساله اگر این کار به طور کامل انجام می‌شد بدون تردید این رساله ، بالغ بر چندین هزار صفحه می‌گردید ، و اگرچه فیش‌های مربوط موجود است ولی همانطور که گفتیم چون منظور ، خلاصه مطالب بود از اینجهت صریحت‌نظر کردیم ، و به ذکر نامی از روستاهای اکتفا نمودیم ، البته در بعضی از موارد که لازم بود شرحی بر آن افزودیم . با این توضیح کاملاً روشن می‌شود که این کار نواقص فراوان دارد . اما در صورت توفیق برآئیم که از این پس ، این پژوهش را به صورتی کامل‌تر از این

انجام دهیم و هر یک از شهرهای بزرگ را عنوان کتابی قرار داده و تا سرحد امکان مطالب لازم را در آنجا آورده و بررسی کنیم ، در آن موقع کتاب حاضر ، تبدیل به بیش از ۲۰ مجلد خواهد شد ، اما کاری است که با یاری خداوند دنبال خواهیم کرد ، والله ولی التوفیق .

کارهای تحقیقی و ترجمه‌های دانشجویان دو راهی تخصصی

«مقالات و بررسیها» می‌کوشد از این پس
با راهنمائی استادان دانشکده ، مقالات و ترجمه
های ارزشمندی را که دانشجویان دوره‌های تخصصی
تهیه دیده‌اند به نام آنان درج نماید. امید است
این کوشش باعث تشویق دانشجویان گردد و
نیز اهل مطالعه را سودمند نماید.